

KOMPASS

Utgiven av sympatisörer till **Internationalistiska Kommunistiska Tendensen** i Sverige

leftcom.org/sv

info@leftcom.org

Bara Arbetarklassen Kan Förhindra

Tredje Världskriget

Redan från början stod det klart att kriget i Ukraina inte bara skulle bli vilket krig som helst. Det är redan det första steget på vägen mot en mycket större global konflikt, en konflikt där de främsta offren, liksom i alla moderna imperialistiska krig, kommer att vara arbetarklassen som helhet, vare sig den bär uniform eller inte. I Ukraina har de militära förlusterna (dvs. döda och sårade) på båda sidor redan passerat en halv miljon, medan antalet civila ukrainare som har dött är omkring 10 000. Ytterligare hundratals har flytt för att undvika militärtjänstgöring eller har blivit flyktingar.

Två år av ett ondskefullt krig i Ukraina har nu nästan överskuggats av fem månader av systematisk förödelse i Gaza. Hamas brutala massaker på 1 200 människor i Israel den 7 oktober har lett till bombmattor över nästan hela Gazaremsan. Långt över 23 000 (45 procent av dem barn) är nu döda. Enligt Oxfam är det den blodigaste konflikten i modern historia (250 döda per dag jämfört med knappt 100 döda per dag i Syrien). Det kommer inte heller att sluta där. Båda krigen har det gemensamt att de är resultatet av årtiondelånga tvister där ingen av sidorna kan kompromissa. Dessa krig kan endast avslutas med att fienden besegras totalt. Eller, om detta inte kan uppnås, så tar de inte slut. De tar bara en paus, till stor del på grund av ekonomisk utmattning,

innan de flammar upp igen någon gång senare.

Spridningen av krig är produkten av ett system i förfall

Denna urskillningslösa brutalitet och våld på alla sidor är en produkt av ett globalt kapitalistiskt system som befinner sig i djup kris. Efter sex decennier av sjunkande tillväxttakt (som sjönk ännu snabbare efter efterkrigs-boomens kollaps i början av sjuttioalet) verkar våra härskares metoder för att hålla systemet vid liv vara uttömda. Under de senaste fyra decennierna har de trappat upp exploateringen av världens arbetarklass. De har flyttat högvärdeproduktion till låglöne-ekonomier som kan sälja billiga produkter tillbaka till de rikare länderna för att hålla nere lönekraven (globalisering). De har avreglerat finansinstituten så att de kan hänge sig åt hänsynslösa utgifter och spekulationer. Och de har in-tecknat framtiden med den högsta skuldnivån i historien. Även om detta har gjort ett mycket litet antal människor oanständigt rika, har det utarmat den stora majoriteten. Trots allt detta stagnerar systemet fortfarande och lider av magra tillväxttal. Eftersom de fredliga alternativen har tagit slut försöker planetens herrar nu alla att maximera sina intäkter och

vinster på bekostnad av sina rivaler. Resultatet är en intensifiering av den imperialistiska rivaliteten, särskilt mellan världens stormakter - USA och Kina.

Kina skryter om att bli världens starkaste ekonomi 2049, medan USA för en kamp för att försvara dollarns hegemoni inom världshandeln. Kina vill ha det som USA har - världsherravälde. Inte heller här finns det något utrymme för kompromisser. Kriget i Ukraina är inte Kinas krig, men det skulle man inte tro om man lyssnade till Bidens och Blinkens tal om Ukraina, som har angripit Kina lika mycket som Ryssland. Även när Kina talar om en "win-win"-situation om båda sidor samarbetar, fördömer man fortfarande USA för att man beväpnar Taiwan, som man tänker ta tillbaka med våld om allt annat misslyckas. Båda sidor spelar ständigt ett farligt spel i form av militär rysk roulette i vattnen runt Taiwan.

Konsekvenserna

Kriget i Ukraina har redan fått några avgörande konsekvenser. För det första har det förstärkt den strategiska uppdelningen i världen. Sedan Sovjetunionens sammanbrott har USA och dess allierade i allt högre grad använt ekonomiska sanktioner mot sina fiender, Ryssland, Kina och Iran. Dessa är i sig krigshandlingar och har lett till ett allt

närmare samarbete mellan de tre Eurasiska staterna för att mildra effekterna av dem. Å andra sidan har kriget i Ukraina fått de tidigare ljumma europeiska Nato-medlemmarna att sluta upp bakom USA. Det har till och med lett till utvidgning av Nato till Sverige och Finland. Kampen pågår för att vinna vänner och influera andra stater över hela planeten. USA trodde att man skulle kunna vinna den ideologiska striden genom att spela ut kortet "demokrati kontra auktoritärt styre". Men inget land i Afrika, Latinamerika eller Mellanöstern har anslutit sig till väst-världens sanktionskampanjer mot Ryssland, medan Sydafrika leder fördömandet av Israel i Internationella domstolen. De katastrofala resultaten av USA:s invasioner av Irak och Afghanistan har undergrävt dess auktoritet, och till och med stater som Indien hjälper Ryssland genom att köpa dess olja.

En annan konsekvens är att en ny kapprustning har inletts. De globala militärutgifterna steg till en rekordnivå 2022 med den största årliga utgiftsökningen i Europa sedan slutet av det kalla kriget. Samtidigt som Ryssland har fördubblat sina militärutgifter har USA brådskande rustat upp gamla produktionslinjer för vapentillverkning för att kunna tillgodose Ukrainas behov. Aktierna i vapentillverkare blomst-**fortsättning nästa sida**

Kapitalismen erbjuder bara en framtid av förödelse och förfall... Men det finns en lösning

Med alla mått mätt är det globala kapitalistiska systemet i rejäla svårigheter. De rikaste länderna i världen har haft sjunkande tillväxttakt i över sex decennier. Konsekvenserna för såväl individer som stater blir allt större. Mänsklighetens öde år 2024 är i samma allvarliga tillstånd som det har varit i årtionden. På ett personligt plan har många, även i de rikaste länderna i världen, svårt att få ekonomin att gå ihop och den personliga skuldsättningen är på rekordnivåer. Bara i USA var hushållens skulder 17,25 bljoner dollar i slutet av tredje kvartalet 2023 och motsvarar 103 358 dollar per hushåll. Siffrorna är liknande för Storbritannien där Trussel Trust distribuerade 3 miljarder mat-paket (till 3 % av befolkningen) förra året. Skulder är trevligt för finanskapitalisterna som styr världen - inte lika trevligt för dem som betalar höjda räntor. Och stater längre ner i den globala maktens hackordning far ännu mer illa.

Och nu sprider sig det imperialistiska krigets cancer över världen som deras senaste "lösning". Dessa krig åtföljs naturligtvis av nationalistiska kampanjer som syftar till att demonisera den "andra sidan" för att lura oss att slåss för deras klassintressen och istället för våra egna. Under 2024 kommer troligen fler höger-populistiska regimer att ta makten. Det finns en lösning. Systemets offer är överallt arbetarklassen. Den utgör den stora

majoriteten av världens befolkning. Den må vara uppdelad i alla möjliga identiteter men är förenad på ett avgörande sätt. Vi är världens lönearbetare. Vi delar ett gemensamt förhållande som exploaterade i det kapitalistiska systemet. Utan oss skulle systemet inte fungera. Och med tanke på systemets konstanta tendens att få oss att producera mer vinst åt kapitalistklassen så är vi dess naturliga antagonister. Exploaterings-spelet kan dock fortsätta och fortsätta så länge vi inte utmanar själva grunden för systemet. Åren av nedgång visar att det blir allt mer meningslöst att kräva en rättvis dags lön för en rättvis dags arbete. Det har sedan länge passerat tiden för själva lönesystemets avskaffande.

Vår klass historia har också visat oss hur vi kan uppnå detta. Under de ryska revolutionerna 1905 och 1917 samordnade arbetarna strejkkommittéer till lokala organ av arbetarråd, vilka spreds över det gamla ryska imperiet. Dessa var inte som ett parlament där man väljer en MP (Parlament Ledamot) och aldrig hör om dem igen förrän nästa val. Delegaterna till dem var DIREKT ansvariga inför dem som valde dem. De kunde ÅTERKALLAS när som helst om de inte utförde det mandat de valdes för. Det var lösningen på hur en verklig arbetardemokrati kunde fungera i ett masssamhälle. De sociala och ekonomiska förhållandena i

Ryssland ledde så småningom till att de blev gummistämplor (godkända utan reflektion) för den nya ryska staten men inte före det att idén spridits till andra länder (som Tyskland och Ungern). Arbetarklassen organiserade i sina råd gjorde slut på första världskrigets slakt. I dem fick vi en glimt av hur ett annorlunda samhälle kan vara organiserat. Och över hela världen, efter decennier av tystnad från klassen, finns det tecken på att arbetare inte längre accepterar åtstramningar och sjunkande levnadsstandard. Strejker dyker upp på nytt i antal som inte har setts på flera år. Dessa är bara en början. När krisen fördjupas kommer kapitalisterna att ta till mer våld både hemma och utomlands. Internationalisternas svar måste vara att organisera sig mot det politiskt. Detta är vad vi

försöker göra genom att hålla fast vid initiativet "**Inget krig utom klasskriget**" (No War But the Class War, NWBCW) som nu har spridit sig till många länder.

Dess grundläggande fem punkter är:

- Mot kapitalism, imperialism och alla former av nationalism. Inget stöd till något nationellt kapital, "mindre onda" eller stater under bildande.
- För ett samhälle där stater, lönearbete, privat egendom, pengar och produktion för profit ersätts av en värld av fritt associerade producenter.
- Mot de ekonomiska och politiska attacker som det nuvarande kriget, och de kommande, kommer att släppa lös mot arbetarklassen.
- För arbetarklassens självorganiserade kamp, för bildandet av oberoende strejkkommittéer, stormöten och arbetarråd.
- Mot förtryck och exploatering, för arbetarklassens enighet och sammankomsten av genuina internationalister.

Om du håller med, hör av dig så hänvisar vi dig till närmaste kommitté. Vi har en värld att vinna!

Ovanstående artikel är hämtad från den aktuella upplagan (nr 66) av Aurora, bulletin från Communist Workers' Organisation (CWO).

